Sheboygan Nieuwsbode.

J. QUINTUS, Uitgever & Redacteur.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	1,50.
Voor zes maanden	1,00.
Voor drie maanden	0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	$ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	0,50.
Voor elke volgende plaatsing	0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

2de JAARG. NO. 37. VRIJDAG 15 AUGUSTUS 1851. NO. 89.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd.

Voor tax lijst en advertentien zie het bij deze Courant behoorende BIJVOEGSEL.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 11 Julij. Heden zijn te Vlaardingen gearriveerd de twee laatste haringjagers, te zamen medebrengende 292 ton; de vangst is in de laatste dagen merkelijk verbeterd; de prijs per ton is *f* 200 en per stuk 35 cents.

AMSTERDAM, 14 Julij. De Heer *Duymaer van Twist*, de nieuw benoemde gouverneur generaal van Ned. Oost-Indie, was op 10 Mei te Batavia in goeden welstand aangekomen en had reeds den 12den met eene proclamatie zijne hooge waardigheid aanvaard.

— Het Nederl. onderwijzersgezelschap neemt steeds in leden toe en telt nu 157 afdeelingen.

— Volgens de *Handwijzer* heeft de weleerw. heer *Schwartz* alhier zich verbonden, om onderwijs te geven aan de inrigting ter opleiding voor het predikambt, die, onder leiding van ds. *Brummelkamp*, van Arnhem naar Amsterdam zal worden verplaatst.

'S GRAVENHAGE, 12 Julij. Men verzekert, dat de inschrijvingen voor het benoodigd kapitaal voor de maatschappij tot afdamming der Oosterschelde reeds zoo ver gevorderd zijn, dat binnen weinige dagen de statuten ter goedkeuring der hooge Regering zullen worden aangeboden.

— Het tweede gedeelte der galerij schilderijen van wijlen Z. M. *Willem II* zal den 6den September aanstaande alhier verkocht worden.

— In de volgende maand zal te dezer stede eene vergadering worden gehouden van fabrikanten en werkbazen in Nederland, ter beraming van de middelen welke zouden kunnen worden aangewend, om onze nationale nijverheid meer te bevorderen. Eene nadere aanwijzing van tijd en locaal kan men binnen kort reeds te gemoet zien.

— De wetenschap heeft in Indie weder een gevoelig verlies geleden, door het overlijden van het lid der natuurkundige commissie, den heer dr. *Schwaner*. Den 30sten maart l.l. overleed hij te Batavia, aan de zoo beruchte "Bataviasche koortsen." Hij stond op het punt om de wetenschappelijke reis naar een gedeelte van Borneo te aanvaarden, die hem door het gouvernement was opgedragen. Thans verneemt men, dat deze zending door den heer dr. *Croockewit* zal worden volbragt.

De laatste overlandpost heeft nog een treurig berigt aangebragt. De heer *Albrecht*, hoofd-intendant der militaire administratie, is den 22sten April l.l. te Batavia overleden. Hij was een braaf man, die zijne betrekking met ijver en trouw vervulde, en algemeen wordt betreurd, maar vooral door zijn talrijk gezin, daar hij eene troostelooze weduwe en 13 kinderen achterlaat. (*Indier.*)

UTRECHT, 10 Julij. Naar wij vernemen, zijn dezer dagen, op aanklagt der plaatselijke commissie van geneesk. toevoorzigt dezer stad, twee winkeliers alhier ieder tot eene boete van *f* 50 veroordeeld, wegens het verkoopen van zoogenoemde *Urbanus*-pillen.

Moge deze gevoelige les, hun en anderen tot eene waarschuwing strekken om voortaan geene geneesmiddelen te verkoopen, zonder daartoe geregtigd te zijn.

— Men verneemt, dat door de regering der stad Arnhem reeds eene commissie is benoemd tot regeling van de aanstaande tentoonstelling van voorwerpen van nijverheid uit Nederland en de Overzeesche Bezittingen, in den jare 1852 binnen Arnhem te houden, en dat die commissie bereids hare voorloopige werkzaamheden heeft aanvaard.

NIEUWERSLUIS, 7 Julij. Heden vertrok van hier naar Helvoetsluis het schip *Rt. Anderson*, komende van Rotterdam, bestemd naar Noord-Amerika, aan boord hebbende 130 landverhuizers, waaronder 13 uit ons land (Zeeland en Vriesland). (*H. B.*)

BREDA, 6 Julij. Dr. *J. W. E. de Man*, nog praktizerend geneesheer hier ter stede, maar die zich in Oud-Beijerland gaat vestigen, heeft van den minister van buitenlandsche zaken de officiele dankbetuiging ontvangen namens de hooge Regeringen van Rusland, Oostenrijk, Belgie, Zweden, Denemarken en Tripoly in Barbarije voor zijne in de Fransche taal uitgegevene brochure over de cholera-morbus; welke de schrijver van wege ons gouvernement aan verscheiden bij deze verschrikkelijke ziekte bijzonder belanghebbende staten had toegezonden.

LEEUWARDEN, 10 Julij. Wederom is in Friesland last gegeven tot het dooden van 23 runderen, makende met de laatstgedane opgaaf een totaal van 2400 runderen.

LEEUWARDEN, 12 Junij. Naar men verneemt, zijn voor de betrekking van hoogleeraar in de scheikunde aan de akademie van Groningen, als candidaten voorgedragen, de Heeren *van den Broek*, van Utrecht, en *Kerkhoff*, van Maastricht; en voor die van hoogleeraar bij de geneeskundige faculteit, de Heeren *van Deen*, med. doct. te Zwolle, en *Molenschot*, privaat-docent te Heidelberg. (*H. B.*)

ASSEN, 11 Julij. De longziekte heeft zich bij eene koe geopenbaard, met zeven andere koeijen weidende te Roderwolde, gemeente Roden, en toebehoorende aan de wed. *Assies* te Roden. Deze koe vertoonde bij de opening duidelijke teekenen van deze gevreesde ziekte.

Het getal runderen, gestorven op den stal van *R. K. Westert* te Koekangde, bedraagt thans 5, terwijl nog 5 koeijen aan de longziekte lijdende zijn. Deze vernielende ziekte tast hier meest allen in een' hevigen graad aan en heeft een snel beloop; de aanhoudende warmte der laatste dagen schijnt hier nadeelig te werken.

ASSEN, 8 Julij. Ten aanzien van den staat der veldvruchten in dit gewest verneemt men van alle kanten de gunstigste berigten. De aardappelen hebben op vele plaatsen door de nachtvorst geleden, doch komen weder goed bij en beloven een ruimen oogst, zoo de ziekte niet te vroeg tusschen beide komt. De rogge staat zeer goed; de zandboekweit, voor zoo ver dezelve niet door de nachtvorsten geleden heeft, belooft een goeden oogst. De veenboekweit staat aanvankelijk ook uitmuntend; het branden der veenen heeft, tegen verwachting, tijdig kunnen geschieden. Het hooi, dat gewonnen wordt, is uitmuntend van kwaliteit, en ook overvloediger, dan men, om het schrale voorjaar, durfde verwachten, terwijl tot nog toe het weder voor de inzameling zeer gunstig is.

— Volgens de laatste berigten, zijn wederom twee runderen op den stal van *R. K. Westert*, te Koekange, aan de longziekte gestorven, terwijl twee andere runderen, welke daaraan lijden, in een eenigzins gunstiger toestand verkeerden. (*Pr. Dr. en Ass. Ct.*)

GRONINGEN, 14 Julij. In verschillende provincien, onder anderen door de Staten van Zuid en Noord-Holland en Overijssel, is bij de behandeling der begrooting der kosten van het provinciaal bestuur, voor zooveel het rijksbestuur is, bepaald om voor te dragen, de belooning van Gedeputeerde Staten in eerstgenoemde provincien van *f* 1500 op *f* 2000 en in anderen van *f* 1200 op *f* 1500 terug te brengen, en een daartoe strekkend adres Z. M. den Koning aan te bieden.

— De *N. Rott. Cour.* meldt, dat eenige voorname handelshuizen en ingezetenen te Rotterdam het ontwerp gevormd hebben, om eene geregelde stoomboot-verbinding tusschen die stad en Hamburg daar te stellen en spoedig in werking te brengen.

— Van wege de Londensche policie is te Frankfort kennis gegeven van eenen aanzienlijken diefstal, bestaande in eene kist met goud en juweelen. Eene belooning van 500 p. st. is op de ontdekking gesteld.

— Het grootste debiet, dat ooit een nieuwsblad of liever een nommer daarvan ten deel viel, is het nommer van *The Illustrated Londen News*, waarin de inwijding en opening der tentoonstelling is afgebeeld. Tot heden zijn daarvan niet minder dan *een millioen* exemplaren verkocht, en de opbrengst beloopt dus ongeveer *f* 400,000.

— De arbeid aan den spoorweg van Warschau naar Petersburg heeft thans een aanvang genomen. De kosten worden op 80 millioen z. r. geschat. De spoorweg van Petersburg naar Moskau is zoover gevorderd, dat dit gedeelte waarschijnlijk op den 1sten Nov. zal worden geopend.

☞ Dit stuk moest eigenlijk voor dat van de vorige week geplaatst geworden zijn, doch de latere ontvangst maakte het ons ondoenlijk.

De voorwerpen der Nederlandsche industrie op de Tentoonstelling te Londen.

Uit de Schetsen uit Londen, die door een' Hollander aldaar sinds eenige weken in de *N. Rott. Ct.* worden medegedeeld, nemen wij over de schets betreffende de door *Nederland* ingezonden artikels. Zij luidt als volgt:

Wij zijn dan eindelijk het lieve vaderland genaderd. Voor wij ons echter naar binnen begeven, zullen wij een' blik werpen op een levensgroot, zeer fraai hert, dat, door de heer *Schutz*, van Zeyst, in zink gegoten en naar de groote tentoonstelling gezonden, voor geen enkel stuk der Berlijnsche gieterijen, wat fraaiheid van uitvoering betreft, behoeft te wijken.—Doch waar is Nederland! Voor den ingang hangt een groot stuk doek: waarop het woord *Holland* te lezen is; terwijl in de officiele catalogus daarentegen weder *Netherlands* geplaatst is. Menigwerf hebben wij bezoekers trachten te beduiden, dat *Holland* en *the Netherlands* hetzelfde is. Waarom heeft evenwel onze commissaris niet gezorgd, dat geene dergelijke vergissing kon plaats hebben? En ware deze slechts de eenige vergissing! Om nog slechts eene andere op te sommen. De heer *Stam*, van Bennebroek, nabij Haarlem, heeft eene mestkar (*manure machine*) opgezonden, die, door hare eenvoudigheid en doelmatigheid, de bewondering van alle voorstanders van den landbouw tot zich heeft getrokken; schrijver dezes hoeft zelf twee van het parlement en een der door allen die hem kennen, hooggeschatten Nederlandschen edelman, wiens naam wij hier ter meerdere bevestiging van het door ons medegedeelde vermelden zullen — wij bedoelen den baron *Verschuur* van Amsterdam — met den grootsten lof van deze uitvinding hooren gewagen. Welnu, deze kar bevindt zich onder de door Rusland ten toon gestelde produkten, en is daar reeds sedert eenigen tijd met het opschrift *the Netherlands* ten toon gesteld!!

Aan onze linkerzijde, nabij den ingang, bevindt zich eene groote ijzeren papegaaijen-kooi, door een ijzeren hek omgeven, waarachter een *policeman* geplaatst is, die den geheelen dag niets anders te doen heeft dan: *Please, move on ladies! this way* te roepen. Ook wij dringen natuurlijk door de bonte menigte, meestal dames, die deze kooi omringen, en trachten een' blik in de kooi te werpen, waarin wij weten, dat zich de juweelen en kostbaarheden bevinden, door den heer *A. J. B. Hope*, lid van het parlement voor Maidstone, welwillend in de Nederlandsche afdeeling ten toon gesteld en vroeger door den Heer *H. P. Hope* — zoo wij ons niet vergissen, in leven bankier te Amsterdam en oom des eerstgemelden — verzameld. De catalogus deelt evenwel niet mede, welke kostbaarheden hier te vinden zijn; en daar voor zoo verre ons bekend is, geen artikel der Nederlandsche of Engelsche dagbladen haar vermeld heeft en wij in staat zijn deze gaping aan te vullen, zoo zullen wij de lijst er van hier mededeelen.

In deze kooi bevindt zich dan de grootste bekende parel, in den vorm eener hand; zij is twee duimen lang, vier en een half duim in omvang en weegt drie onsen of 1800 greinen. In hare nabijheid is een zeer fraaije Hongaarsche opaal geplaatst, welke een vijftien-zestiende duim lang en een vijf-zestiende duim breed is. Hier bevindt zich ook een groote beryl, die vroeger het gevest van *Murats* zwaard uitmaakte; de *Saphir Merveilleux*, een saphier, die bij kaarslicht de kleur van een amethist aanneemt, en de eigendom van den vader des gewezen konings der Franschen, *Louis Philippe*, was, benevens eene uiterst zelden gevonden wordende soort van amethist van Zevenbergen, met twee smaragden, gezamenlijk als eene *vinaigrette* gearrangeerd en 193 greinen wegende. Verder kan men hier nog eene groote smaragd, een starvormige saphir, 234 greinen wegende, een goudkleurige soort van opaal, *oculus felis*, of kattenoog genaamd, en een in den antieken stijl gegraveerde hyacinth bewonderen. Ook bevinden zich nog in deze kostbare verzameling de grootst bekende *oculus felis*, die vroeger aan een' der Oostersche vorsten behoorde; eene allermerkwaardigste curiositeit, namelijk een kristal, in welks midden zich een droppel water bevindt; een Mexikaansche opaal, waarop de zon is gegraveerd; een gegraveerde hyancinthen ring, voormaals in het bezit der pausen *Gregorius XIII* en *Pius VII*; een granaat in den vorm van een' kop; een kruis uit een diamant gesneden, en een fraaije Oostersche robijn, waarop het hoofd van *Jupiter*, in den *cinque cento* stijl is gesneden. Dan beschouwen wij hier nog een fraaije turkoois, met Persische letters; een smaragd in de *Matrix*; verschillende berylen; verschillende paarlen, waaronder eene zwarte, eene violetkleurige en eene gegraveerde smaragd en *oculus felis*; een geemailleerde granaat; een zeldzame, half violet en half gele topaas; een stervormige robijn; talrijke opalen; een witte topaas; een kruis van groene diamanten; een tornalijn van twee kleuren; benevens verschillende andere edelgesteenten, die zich allen door eene of andere bijzonderheid onderscheiden.

Daar wij ons nu reeds lang genoeg bij deze kostbare kollektie hebben opgehouden, zullen wij de afdeeling Holland binnentreden. Aan de eene zijde buiten op de *etalage* — het Hollandsche woord uitstalling is geheel iets anders — zijn de keurige proeven van het talent van den heer *van Kempen*, van Utrecht, in eene glazen kast geplaatst. De naam van dien kunstenaar is zoowel in Nederland als in andere landen gunstig bekend, en de proeven der zilveren theekistjes en der andere keurig bewerkte zaken, in den stijl van *Louis Quinze*, *Louis Quatorze*, in den Gothischen stijl hier ten toon gesteld, zullen dien roem geenszins verminderen.

De kunstgewrochten van den heer *van Kempen* zijn allen even schoon. Wat ons echter bijzonder beviel, waren twee fraai uitgevoerde vrouwenbeeldjes in Grieksch gewaad, die aan beide zijden van een theekistje, op het deksel geplaatst zijn. Aan de andere zijde van de *etalage* bevindt zich in het midden eene soort van verheevenheid, waarop drie beeldjes geplaatst zijn, juweeltjes van uitvoering, hetgeen wel niemand verwonderen zal, die weet, dat zij door den heer *Royer* gemodelleerd zijn. Het middelste beeldje stelt *Michiel Adriaanszoon de Ruyter* voor, terwijl dat van prins *Willem I* ter regter en dat van *Rembrandt van Rijn* ter linkerzijde geplaatst is. —Eenigzins lager kan men den fraai gedreven zilveren beker van den heer *Grebe*, van Rotterdam, bewonderen, uit een enkel stuk zilver vervaardigd; terwijl de *corsage* van diamanten en paarlen van den heer *Romeyn* en de bracelet van diamanten van den heer *J. C. Sauerbier*, beide insgelijks van Rotterdam, de aandacht van vele dames, wegens de sierlijke en smaakvolle bewerking, tot zich trekken.

Aan de andere zijde is de zilveren theeketel van den heer *J. C. Lucardie*, van Rotterdam, geplaatst. Zelden zagen wij eene zoo artistieke en kuische uitvoering, als in deze theevaas. Vooral de handvatten zijn wonderbaarlijk schoon, en het geheel doet niet alleen den vervaardiger de meeste eer aan, maar zou zelfs niet afsteken bij de beste Parijsche werken van dien aard. Herhaalde malen hebben wij door bevoegde personen van alle natien den grootsten lof aan dit product des heeren *Lucardie* hooren toezwaaijen, en het deed ons het harte goed, eenen Nederlander dus naar verdienste te hooren beoordeelen.

('t Slot hierna.)

DE AFSCHAFFING VAN HET GRIETMANSCHAP.

Wij willen en mogen niet zoo geheel met stilzwijgen voorbijgaan, de voor de Friesche geschiedenis waarlijk belangrijke gebeurtenis dezer dagen, waarnaar men jaren lang reikhalzend heeft uitgezien, en die bij hare verwezentlijking slechts sommiger aandacht schijnt te trekken, omdat zij door geneerlei opluisterende omstandigheden werd vergezeld; — Wij meenen *de val van het Grietmanschap.*

Ja, Friezen! sedert den 5 Julij bestaan er geene *grietenijen*, geene *grietmannen* meer. Voor de tweedemaal behooren deze instellingen tot de geschiedenis, en wij hopen en vertrouwen, dat het thans voor altijd zijn zal. Wij hopen dit, omdat het *grietmanschap* immer een druk is geweest voor de Friezen, wij vertrouwen het, omdat zijne afschaffing thans op zoo bedaarde en wettige wijze heeft plaats gehad. Nadat de Friezen in een groot aantal met naamteekeningen overdekte petitien bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal hunnen vurigen wensch hadden te kennen gegeven, dat het Grietmanschap mogt worden afgeschaft, deze kostbare plant van den Frieschen bodem mogt worden verdreven, en ook de Regering de overtuiging bekomen had, dat er geene redenen konden bestaan, die het aankweeken van dit lootje van het despotismus raadzaam zouden maken, is de gemeente-wet aan de Kamers aangeboden, waarin niet alleen van geene Grietenijen en Grietmannen sprake is, maar waarbij zelfs de gelegenheid wordt opengesteld en aangewezen, om onze zonderling zamengestelde grietenijen te splitsen en in behoorlijke, met de behoeften der ingezetenen overeenkomstige, gemeenten in te deelen. Die wets-voordragt is door de beide Kamers met eene zeer aanzienlijke meerderheid aangenomen. In de Tweede Kamer behoorden tot die meerderheid *alle* Friesche vertegenwoordigers, in de Eerste Kamer van de drie, twee; immers slechts de Grietman, Jhr. *van Andringa de Kempenaer*, heeft zijne stem tegen de aanneming dier wet verheven. Die wet is vervolgens, zoo als zij door de kamers was geamendeerd, door de kroon bekrachtigd; haar laatste artikel luidt: *deze wet verbindt met den dag harer afkondiging*, en deze af kondiging, de plaatsing in het *Staatsblad*, geschiedde op den 5 Julij 1851. Deze dag moet daarom alleen, steeds als een zeer belangrijke dag, in de Friesche geschiedenis blijven aangemerkt. Is het zoo, dat hij ons dadelijk niets anders aanbragt, dan de verandering van den naam van *Grietman* in dien van *Burgemeester*, en van *grietenij* in dien van *gemeente*, het is toch waar, dat hij tevens ons aanbragt de lang gewenschte bevoegdheid der burgers, om zich hun eigen gemeente-bestuur te kiezen, waardoor het hun mogelijk zal worden zich, niet alleen ontslagen te zien van den gehaten naam, maar ook van die vroegere bezitters van dien titel, die zich om het lot der gemeente niet bekommerende, den titel gebruikten om de daaraan verbondene magt te gebruiken, en zoo ver mogelijk uit te breiden, en daardoor de gemeente als gebukt aan hunne voeten te brengen. Er is nog meer wat vooral ook in deze dagen niet moet worden voorbij gezien; al blijven ook de gemeenten ten platten lande in Friesland, den omvang der vroegere grietenijen, althans vooreerst (omdat men niet alles te gelijk kan doen) behouden, al blijft ook de zelfde persoon, die vroeger Grietman was, thans de Burgemeester, toch zullen de groote tractementen der oude Grietmannen met hunnen naam verdwenen zijn, en zeker tot op meer dan de helft worden verminderd. Dit is reeds eene gewigtige, en dadelijke winst, door de nieuwe orde van zaken te weeg gebragt, eene winst, die zich binnen korten tijd, voorzeker door andere zal zien opgevolgd, en zeer gemakkelijk zal kunnen worden vervierdubbeld. *(Friesche Ct.)*

Nederlandsch Kerknieuws.

APPELSCHA, 15 Julij. Den 13den dezer nam onze waardige en veelgeachte leeraar, de wel eerw. zeer gel. heer *A. G. Rijkens*, op eene plegtige en aandoenlijke wijze afscheid van deze gemeente, naar aanleiding van Hand. 15: vers 29c, zijnde de woorden *vaart wel.* Zigtbaar waren allen getroffen, die deze plegtigheid bijwoonden, (waaronder verscheidene vreemdelingen uit andere gemeenten) door het indrukwekkende van zijn weleerws. rede. Door dezelve zoowel, als door het 3¼ jarig minzaam verkeer, in deze gemeente, heeft zijn weleerw. zich een blijvend gedenkteeken in de harten van allen opgerigt.

ROTTERDAM, 14 Julij. Men verneemt dat ds. *van der Goot*, predikant der Doopsgezinde gemeente alhier, het beroep naar Amsterdam heeft aangenomen.

— Door Z. M. zijn bij besluit van den 5den Julij jl., goedgekeurd de uitgebragte beroepingen van predikanten door de kerkeraden der Herv. gemeenten, hierna genoemd, als: van Harderwijk op *Gann Dun*, pred. te Zwijndrecht; van Nijega en Elahuizen, klass. Sneek, op *Luurman*, kandidaat bij het prov. kerkbestuur van Drenthe.

Uit eene door den minister van justitie, voorloopig belast met het bestuur van het departement voor de zaken der Herv. Eeredienst enz., aangeboden nominatie tot vervulling van eene der predikantsplaatsen in de Herv. gemeente van Winterswijk, heeft Z. M. benoemd den heer *B. R. Aitton*, pred. te Bladel.

De weleerw. heer *A. A. F. Mounier*, predikant bij de Waalsche gemeente te 's Hertogenbosch, is beroepen tot predikant in Neerlandsch

— Wij vernemen, dat ds. *Abraham Rutgers van der Loeff*, theol. doct. en predikant te Leiden, voor het beroep naar Groningen heeft bedankt.

BELGIE.

BRUSSEL, 16 Julij. In de provinciale vergadering van Antwerpen is voorgesteld, om bij het formulier van den eed, bij het aanvaarden van lands-bedieningen, de afzwering van het Huis van Nassau, hoewel bepaaldelijk bij de constitutie vermeld, achterwege te laten.

Dood van den graaf de Bocarmé.

Van den 19den. Heden morgen heeft te Bergen de teregtstelling plaats gehad van den graaf *de Bocarme*. Gisteren had het gerucht er van zich reeds verspreid, zoodat eene groote menigte tegenwoordig was. Gisteren morgen was den graaf de tijding gebragt, dat de dood hem den volgenden morgen wachtte, naardien het beroep zoowel in cassatie als het verzoek van gratie waren verworpen. Op deze tijding antwoordde hij slechts met een uitroep: "dat is onmogelijk!" Later echter vroeg hij naar den procureur des Konings, die hem de tijding bevestigde. Hij verzocht deze als laatste bede, toch er voor te zorgen dat het mes, dat hem den dood moest brengen, goed scherp mogt wezen. Toen de procureur gen. hem opmerkte, dat hij liever zijner ziel moest gedenken, antwoordde de graaf: "dat is de zaak van den priester." De abt *Andre*, de deken van St. Waudru en de aartsbisschop van Cincinnatie, verwant aan den graaf, werden daarop bij hem toegelaten. Eerst weigerde hij met hen te spreken. Eerst later op den dag heeft hij echter gebiecht. Den doctor van de gevangenis ziende, vroeg hij dezen, of de dood wel dadelijk volgde, nadat het hoofd van den romp was afgeslagen. Nadat deze hem hieromtrent had gerust gesteld, heeft de veroordeelde geene vrees meer getoond.

Gedurende den namiddag ging hij telkens als een kind op de schoot zitten van een der wachters, voor wien hij genegenheid had bekomen. Des avonds beloofde hij hen elk 100,000 francs, indien zij hem in de ontvlugting wilden behulpzaam zijn. Den nacht heeft hij wakende doorgebragt.

Heden morgen te 6 uur kwam bevel, om hem af te halen en hem voor de uitvoering gereed te maken. Gelaten ging hij naar het schavot. De kar steeg hij af even bedaard als hij het schavot beklom. Hij was bleek maar rustig. Nadat hij de geestelijken, die hem geleidden, had omhelsd, ging hij zelf zich tegen de plank plaatsen, waarop hij gebonden moest worden. "Haast u niet zoo," zeide hij tot een der helpers, "ik geef er u wel een half uur voor," en eenige oogenblikken later ging hij voort: "bindt niet zoo strak, dat is onnoodig." Een verwonderde blik sloeg hij op het mes, hetwelk eenige oogenblikken later hem voor den eeuwigen Regter voerde.

Vijf minuten later werd het lijk van den graaf *de Bocarme* naar de begraafplaats gevoerd.

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN — WISCONSIN.

VRIJDAG, DEN 15 AUGUSTUS 1851.

DEMOCRATISCHE STAATS CONVENTIE.

Op Woensdag, den 10 September, des middags om 12 uur, zal in het Kapitool te Madison eene Democratische Conventie gehouden worden, ten einde geschikte personen te benoemen, die door de Democratische partij van den Staat Wisconsin bij de aanstaande algemeene verkiezing voor Staatsbeambten ondersteund zullen worden, (de te verkiezen beambten zijn een Gouverneur, Luitenant Gouverneur, Secretaris van Staat, Staats Penningmeester, Advocaat-Generaal en Staats Superintendant,) en buitendien zulke andere zaken te verhandelen als mogen voorgebragt worden. De counties Marquette, Wausharsa, Winnebago, Waupacca, Green en Columbia zijn tot *twee*, en al de overige counties des Staats tot *een* afgevaardigde geregtigd.

Madison, Julij 1851.

STAATS CENTRAL COMMITTEE.

EEN LEERAAR EN SCHOOLONDERWIJZER in Town Holland, Sheboygan County.

Wij vernemen uit eene geloofwaardige bron, dat de Wel Eerw. Heer K. v. D. SCHUUR, (die, zoo als wij over een paar weken mededeelden, gezegde town een bezoek kwam geven en bij de vermelding waarvan wij ZEw's naam verkeerd opgaven) besloten heeft om het beroep sedert zijn verblijf in town Holland op hem uitgebragt, aan te nemen. Van onderscheidene zijden berigt men ons, dat ZEw. op de twee zondagen die hij aldaar heeft doorgebragt, aan eene groote schare menschen de woorden des levens verkondigd heeft, en wel met dat gevolg, dat velen zich aan de gemeente hebben aangesloten of dit althans voornemens zijn te doen, en de aanzienlijke som, voor welke men tot onderhoud van ZEw. en diens gezin had ingeschreven, nog aanmerkelijk is verhoogd.

Gezegde leeraar is den 11 dezer hier doorgereisd en per stoomboot naar Milwaukie vertrokken, van waar hij onmiddelijk naar zijne oude standplaats, Graafschap, in Michigan, dacht terug te keeren, om zich voor zijne komst naar town Holland gereed te maken, die zoo mogelijk over eene maand plaats hebben zal.

Tevens vernemen wij dat onze landgenooten benevens een' herder en leeraar, ook den onderwijzer A. J. HILLEBRANDS, ter zelfder plaats in Michigan woonachtig, hebben aangenomen, om als onderwijzer der jeugd onder hen werkzaam te zijn. Wij juichen dit bijzonder toe, aangezien Mr. HILLEBRANDS reeds in Nederland het vak van onderwijzer bekleed heeft en dus practisch onderwijzer zijnde, met meer vrucht aan de Nederduitsch-Amerikaansche jeugd onderwijs kan geven, dan iemand, die of onze taal niet verstaat, of slechts als het ware bij den weg opgeraapt wordt. Een goede schoolonderwijzer is voor elke plaats van even zoo veel belang als een goede leeraar voor eene gemeente, want de jeugd is het, die eenmaal de plaats der ouders vervangt en is deze wel opgevoed en onderwezen, dan mag men ook blijmoedig op hen nederzien als nuttige leden der toekomende maatschappij.

Dat Mr. Hillebrands als een zoodanig onderwijzer mag worden aangezien, daarin hebben wij, naar de gunstige berigten te oordeelen, het grootste vertrouwen, terwijl het afleggen van examens voor eene provinciale commissie van onderwijs in Nederland, ons den besten waarborg voor zijne bekwaamheden oplevert.

Wij beschouwen een en ander als een gunstig teeken voor den toekomstigen groei, bloei en welvaart van town Holland, en kunnen niet ontveinzen met genoegen uit den mond van Ds. *v. d. Schuur* vernomen te hebben, dat deze landstreek hem bij uitnemendheid bevalt en de ligging, vruchtbaarheid en luchtsgesteldheid zijne verwachting verre heeft overtroffen, en dat wij met regt van Sheboygan, town Holland en ommestreken schrijven konden, wat wij er voor en na van hebben medegedeeld, ofschoon men ons wel eens van partijdigheid beschuldigde.

Thans echter kunnen wij nog zoo veel te vrijmoediger onze landgenooten uitnoodigen om zich hier te komen vestigen; want wij herhalen het, eene gezondere en schoonere landstreek vindt men in gansch Amerika niet, terwijl wij hen ook nu op eenen leeraar en schoolonderwijzer van onze taal en volk wijzen kunnen, waarvan wij vroeger, gelijk nog zoo vele andere plaatsen, verstoken waren.

Ds. *v. d. Schuur* verzekerde ons, dat hij ook hier eenmaal zijne familie, nog te Delfzijl, in Groningen, woonachtig, hoopt te zien, en wij twijfelen geenszins of het oog der Hollandsche landverhuizers zal thans meer dan ooit op Sheboygan County gevestigd zijn.

☞ Aangaande het verschil van gevoelen nopens het vieren van den dag des Heeren, hebben wij van Mr. F. een artikel ontvangen, als antwoord op de uitdaging van Mr. S. O., waarvan wij kortheidshalve den hoofdinhoud hier mede deelen, met deze aanmerking, dat wij hopen dat bedoelde personen in hun schrijven steeds met eene zucht tot liefderijke onderwijzing en teregtbrenging van hen die zij meenen in dwaling te verkeeren, mogen bezield wezen, en de teederheid van het onderwerp daarin niet uit het oog verloren worde, opdat zoowel Christenen als geene Christenen de gronden hunner stelling zonder aanstoot lezen kunnen en allen op raad van den apostel Paulus "alle dingen onderzoeken en het goede behouden of aannemen mogen."

Mr. F. zegt:—Mijn gevoelen van den Zondag is, dat dit een dag is gelijk andere dagen. Over 't algemeen wordt er niet gewerkt op dien dag en deze door het naamdragend Christendom voor Godsdienstoefening gebruikt; dit zij zoo—ik neem daartoe ook eenige uren op dezen dag, omdat dit het beste uitkomt met mijne beroepsbezigheden; maar ik erken dezen dag niet voor een Sabbatdag of dag des Heeren, en kan in den bijbel niet meer dan eenen dag des Heeren vinden, namelijk dien dag, wanneer onze Heer Jezus Christus op aarde komen zal, dien dag, die in de openbaring van Jezus Christus door den Apostel Johannes werd gezien in een ver gezigt, Openbar. 1: vs. 7 en 10, enz.

Ik acht het beter voor een ieder om niet in naam maar met ter daad in onzen Heer Jezus Christus betoonen te gelooven, en daarmede bezig zijn alle dag en altijd. Zie Lucas 18.

Dan zal het onderhouden van dagen, maanden, tijden en jaren (waarvan Paulus spreekt Gall. 4: vs. 10) wel vervallen en lees tot staving van dit punt Coll 2: vs. 16.

Sheboygan Falls, 6 Aug. 1851. G. P. FELTZER.

MENSCHLIEVENDHEID.

Het is ons aangenaam te kunnen berigten dat de menschenvrienden in New-York en Albany, die hunnen penning ten offer bragten aan de weduwe *van Akkeren* en hare twee jongentjes, van Breskens, in Zeeland, zulks niet te vergeefs gedaan hebben. Genoemde vrouw, die over drie weken met de haren in New-York aankwam, had het smartelijk ongeluk weinige dagen na hare aankomst aldaar haren man te verliezen. Daar stond de arme weduwe, geldeloos, beroofd van haren echtgenoot en broodwinner met twee jongentjes van tusschen 10 en 14 jaren oud, in de grootste stad van een voor haar geheel vreemd land! Doch tevens daagt een menschenvriend op!—De heer *F. J. de Dopper*, van Gent, in Belgie, haar op straat ziende schreijen, is dadelijk ter harer hulp gereed, vraagt haar de oorzaak harer droefheid, het doel harer reis, enz., en na alles vernomen te hebben, ondersteunen eenige milddadige landgenooten te New-York en daarna te Albany hem in zijne edele pogingen om haar en hare kinderen naar het oord hunner bestemming te verzenden niet alleen, maar ook derwaarts te vergezellen. Eergisteren morgen zijn allen behouden bij haren broeder en oom, *I. de Munck* in town Holland aangekomen en zij verzoeken ons nogmaals hunnen welmeenendsten dank toe te brengen aan die menschlievende vrienden, en wel inzonderheid de heeren T. d. W. en hunnen goeden leidsman, die hen in nood zoo edelmoedig hebben bijgestaan.

☞ Het vijfde nommer van HINE'S PROGRESS-PAMPHLETS, ten titel voerende *De Huurling*, ziet thans het licht. Deze brochuren door den bekwamen L. A. HINE te Cincinnati uitgegeven, worden naar waarde loffelijk geprezen en zijn per nommer van 32 bladzijden verkrijgbaar voor 10 cents, of $1 voor het gansche stel van tien of vijftien nommers.

☞ De stoomboot *Telegraph* begint morgen ochtend hare drie-wekelijksche vaart tusschen deze stad en Grand Haven, Mich., zegt de Milwaukie Free Democrat van 13 Augs.

☞ Het wordt onder de lieden die eenige zaken doen algemeen de gewoonte om hunne brieven te frankeeren, en wanneer een antwoord verwacht wordt een poststempel in te sluiten, indien de *etiquette* zulks mogt vereischen.

☞ Wij hebben een brief ontvangen geadresseerd aan *C. Landall*, Ouderling, en *G. Y. te Beest*, Diaken der kerkelijke gemeente, in town Alto, Sheboygan County.

Zulk eene town kennen wij niet in deze county. Waar is het?

HET CUBA OPROER.

Zal het slagen?—De berigten dienaangaande zijn zoo verschillend, dat het onmogelijk is om te kunnen bepalen tot welke hoogte de opstand op het eiland gestegen is. Maar wij denken echter niet dat de tegenwoordige opschudding naar wensch zal uitvallen.

De Kapitein-generaal was zoodanig op eene revolutie voorbereid, dat het al zeer wonderlijk moest toegaan, indien de patriotten deze maal slaagden. Dat eenige vrijwilligers uit New Orleans, New-York, Cincinnati en andere steden naar Cuba zullen vertrekken, is evenzeer waar; maar, daar de Nationale Regering besloten heeft om ons tractaat met Spanje stiptelijk na te komen, zal er op dezen stroom eene sterke hinderpaal gelegd worden. Zij die nu gaan, weten zeker, dat indien zij niet slagen, de galg of strop hun lot moet wezen. Dat Cuba eenmaal onafhankelijk van Spanje zal worden, vertrouwen wij ten volle; wij gelooven evenwel niet dat de tijd voor die revolutie is aangebroken, evenmin als de Canadasche afscheiding van Engeland.

Het tegenwoordig geslacht mag echter beide Canada en Cuba aan onze Republiek gehecht zien.

MULTUM IN PARVO.

— De Chicago *Journal* zegt, dat de berigten aangaande de ziekte in die stad zeer overdreven zijn. Hij stemt echter toe: "Dat er veel zieken en sterfgevallen hier zijn, zal niemand ontkennen; noch is het vreemd, dat het in eene stad van meer dan dertig duizend inwoners, in dit jaargetijde, anders zijn zoude."

— De regtszaak aangaande de Michigan sluikmoordenaars is nog niet geeindigd. De laatste berigten van het getuigen verhoor loopen tot den 49sten dag.

— Den 7 Augustus is het schip Leila na eene vaart van 38 dagen van Rotterdam te New-York aangekomen met 222 passagiers.

— De Whigs van Wisconsin houden hunne Staats Conventie te Madison op den 24 September, ten einde staats-beambten te nomineren en afgevaardigden naar de te Baltimore te houden Nationale Whig Conventie te benoemen. Generaal SCOTT verkrijgt waarschijnlijk al de afgevaardigden, en de Conventie zal hen misschien opdragen om voor hem te stemmen.

— Een gehoornde visch, die tot het ossengeslacht schijnt te behooren, werd over eenige dagen door een' visscher van Port Washington ongeveer acht of tien mijlen verre in het meer Michigan aangetroffen. Daar hij tamelijk afgemat scheen, zoo nam de visscher hem op sleeptouw en bragt hem gelukkig aan wal, waar hij voor een goeden prijs werd afgemaakt.

— Het volgende uittreksel uit *"Copway's American Indian,"* in Kah-ge-guh-bowh's besten stijl geschreven. De taal is voorbeeldig en de aanmerking aangaande A. C. Kingsland zal ongetwijfeld eenen diepen indruk op het gevoel van den lezer achterlaten:

"NOSA.—Ne-wa-way-nub-sa We-oo-she-be-ahmoonon, O-mah owh ke-che oo-da-nuh New-York. Ka-gate sah goo ke-fiba oo-day-nah-won. Ah-pagish ke-e-she Te-bah-do-dah-mah-bon wa-wa-neb desh kah-ya keen che-ge-kain dah lae von. A. C. Kingsland e-she-ne kah soo own wah-gemah-wid noon-goom O-mah ka-gate Me-noo-e-denee-weh."

— Er is een gerucht in omloop geweest, dat Jenny Lind en Belletti in het Clifton Huis, te Niagara Falls, zouden trouwen. Het voornemen daartoe schijnt echter volstrekt niet bestaan te hebben, en wij meenen op grond te kunnen mededeelen, dat de nachtegaal nog niet zoo spoedig een nestje zal bouwen. Jammer, echter; het majestueuse gezigt van den Niagara waterval en de bekoorlijke bosschaadjes daarbij gelegen, maakten deze plaats daartoe zeer geschikt!

— De Indianen, bestaande uit de vereenigde stammen der *Chippewas*, *Ottawas* en *Pottawattamies* en die zich in Sheboygan en Manitouwoc counties ophielden, hebben eindelijk besloten om ten westen van de Mississippi rivier te gaan wonen. Het gansche gezelschap, 640 in getal, met inbegrip van mannen, vrouwen en kinderen, hebben wij zien marcheren, en eene meer kakelbonte menigte was nimmer te zamen. Falstaff's berucht regiment kwam er niet bij in aanmerking; van tijd tot tijd werd een hunner gezelschappen van achteren voortgedreven door een dezer wilde Indianen, met een tomahawk in zijn gordel, een geweer in de hand en met een straal van wreedheid in het oog, welke de Indiaan in de gedachten zou brengen, zoo als hij was ten tijde van Koning Philippus.— *(Wisconsin.)*

— In Pennsylvania hangt een belangrijk erfregts-proces voor het geregt. Een ongeveer over een jaar overleden man heeft zijn gansche vermogen aan zijne vrouw bemaakt, onder dit beding, dat zij niet weder in het huwelijk zoude treden. Zij aanvaardde de nalatenschap, en trad, ongeacht de bedongene voorwaarde van haren eersten echtgenoot, onlangs ten tweeden male in het hu-

welijk. De bloedverwanten des overledenen vingen onmiddelijk een proces aan en zochten de teruggave der erfenis van de vrouw te bewerken.

Regter Lewis deed daaromtrent de uitspraak, dat naar de eeuwige wetten der natuur de paring des menschen evenzoo zeker en geoorloofd zijn moet, als dit den dieren des velds, de vogelen der lucht en den visschen der diepte vrijstaat. Daar nu echter volgens ons zedelijk begrip deze weduwe de wetten der natuur niet anders volgen konde dan in den echt, zoo was het bevel des mans onnatuurlijk, onzedelijk, derhalve onwettig en kan geene verbindende kracht hebben.

De advokaat des staats, op wien de bloedverwanten appelleerden, stemden met het gevoelen des regters volstrekt niet overeen. "Er bestaat geene wet in onzen Staat," zeide hij, "welke een man verbiedt, om bij overlijden zijne weduwe en nakomelingen huis en have te verzekeren, en tevens daarvoor te zorgen, dat dit eigendom niet tot eene woonstede van de nakomelingen eens anderen mans gemaakt worde."

Het proces is nog niet beslist. *(Omnibus.)*

Hier is eene goede vraag ter oplossing voor wijsgeeren.

— Den 10den Julij is op zijn landgoed te Petit Brie overleden de heer *Daguerre*, bekend wegens de uitvinding der daguerreotypie. Hij was in 1786 te Cornei les geboren.

— De daguerreotypisten te New-York hebben besloten om een rouwband aan den linkerarm te dragen, voor den tijd van eene maand, als een teeken van achting voor de morgenster in hun beroep, Daguerre, de uitvinder dier kunst.

— Jenny Lind heeft te Buffalo $1430,81 weg geschonken aan verschillende liefdadige instellingen.

— De cholera heerscht zoo sterk op de Canarische eilanden, dat uit eene bevolking van 8000 zielen, die op het eiland Groot Canarie wonen, minstens 3000 aan die ziekte overleden zijn.

— Met de stoomboot *Washington* aangebragte brieven van Rome houden in, dat de paus Rome verlaten heeft en hij niet van Castel Gondolfo naar zijne hoofdstad denkt terug te keeren, tenzij hij betere vrijwaring voor eene revolutie heeft dan de tegenwoordigheid van een Fransch leger. Te Castle Gondolfo heeft hij altijd gelegenheid om te vlugten, want binnen weinige uren konde hij van daar onder de bescherming des konings van Napels wezen, die hem op het kasteel bezocht heeft en waar zij eene lange en geheime zamenspraak hadden. *(Green Bay Adv.)*

— De "runners" die van de staten Michigan en Iowa zijn afgezonden, hebben zich zelve eenigzins belagchelijk gemaakt in de stad New-York, in hunne pogingen om landverhuizers niet naar andere staten te doen gaan. Van Wisconsin sprekende, zeggen zij tegen de landverhuizers, dat zij voorzeker daar niet heen gaan zullen, want dat het tegen de wet des staats is om een druppel bier te drinken!

— De volgende origineele anecdote vinden wij in de New-York *Christian Intelligencer:* De oude domenie L—g, van de Hervormde kerk, bekend voor zijne goedaardigheid en grappigheid, op eenen brandend heeten zomerschen Sabbat zijn tekst afgevende, las vier verzen, en zeide: "Dit is de grondslag van het eerste deel mijner leerrede;" na er nog vier gelezen te hebben, zeide hij: "Dit is de grondslag van het tweede deel mijner leerrede;" en er nog vier lezende, ging hij voort: "Dit is de grondslag van het derde deel mijner leerrede." Vervolgens achteruit gaande en zijnen warmen lakenschen rok uittrekkende, hing hij dien op de rand van den preekstoel en begon in zijne wit linnen hemdsmouwen: "Nu, broeders, rekent er op dat wij eene karwei voor ons hebben."

— In de vergadering der Nederlandsche maatschappij *ter bevordering van Nijverheid* te Haarlem, is heden aan dr. *S. Bleekrode*, hoogleeraar te Delft, en *O. Verhagen*, fabrikant te Goes toegewezen de eerste gouden medaille en 300 guldens voor de beantwoording der prijsvraag, *om eene verbeterde bewerking van de meekrap hier te lande in te voeren.* Wij mogen ons teregt verheugen in dezen gelukkigen uitslag, want daarmede zal aan den vaderlandschen landbouw en nijverheid eene belangrijke dienst bewezen worden, terwijl op nieuw blijkt, dat de maatschap pij met ijver de algemeene welvaart behartigt.

— De luchtbol-manie is thans eene heerschende ziekte in Frankrijk geworden. De commissie ingesteld om te waken voor den gezondheidstoestand der stad, heeft dien ten gevolge eene zitting gehouden, en daarin besproken, welke maatregelen van voorzorg er te nemen waren ten aanzien der luchtreizen, die in dit jaar reeds 250 malen werden ondernomen. Dat iemand per luchtbol opstijgt, is hem niet te verbieden; daarom zal men in het vervolg hem, die er zijne broodwinning of zijn vak van maakt, een brevet van luchtschipper geven. Hij zal dus in zeker opzigt gelijk staan met den kapitein van een schip, en verantwoordelijk zijn voor zijne reisgenooten en ondergeschikten. De ondernemers van publieke vermakelijkheden hebben alzoo geen regt meer, om vergunning tot het doen uitvoeren eener luchtreis te vragen, maar alleen de luchtschipper zelf; daarenboven zullen alle buitensporige waaghalzerijen bij het opstijgen verboden zijn. Er gaat in het vervolg paard noch rijtuig mede. De luchtschipper kan de aarde verlaten in zijn ballon, en met reizigers, die daartoe geschreven vergunningen in hun zak hebben, terwijl deze laatste ook herinnerd zullen worden, dat de burgerlijke overheid geenszins verantwoordelijk is voor de mogelijke gevaren en ongelukken van zulke lucht-uitstapjes.

☞ Brieven op het postkantoor te Sheboygan: Een aan P. Zeeveld en een aan Izak de Munck.

Een brief geadresseerd aan Izak Vergouwe te Zuidzande, is om het postgeld van New-York naar hier terug gezonden.

Aan onze Schuldenaars.

Eilieve, vrienden! gij die kunt en het goed met ons voor hebt, betaal ons wat gij schuldig zijt, opdat wij niet in de droevige noodzakelijkheid mogen gebragt worden, om binnen weinige weken namen op de zwarte lijst in dit blad te moeten plaatsen, van hen, die wij er even zoo min gaarne op zien zouden als zij zelve,—vertrouwen wij ten minste.

MARKTPRIJZEN.

(Wekelijks nagezien en verbeterd.)

SHEBOYGAN, WIS. den 15den Augustus 1851.

Tarwe, per Bushel,	- 0,70	Meel, per Barrel,	- 4,25
Ind. Koren, do.	- 50	Spek, per pond,	- 0,08
Rogge, do.	- —	Vleesch, do.	- 0,07
Boekweit, do.	- —	Boter, do.	- 0,10
Garst, do.	- 0,50	Reuzel, do.	- 0,10
Haver, do.	- 0,25	Kaas, do.	- 0,10
Aardappelen, do.	- 0,20	Eijeren, per dozijn,	- 0,10
Boonen, do.	- 1,00	Hout, per cord,	- 1,25
Erwten, do.	- 1,00	Hooi, per ton,	- 8,00

☞ 2⅔ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten; een ton is 2000 pond.

TAX NOTITIE.

Hiermede wordt bekend gemaakt, dat de Tax Lijst van 1851 voor de Corporatie van Sheboygan mij is ter hand gesteld, ten einde de daarin vermelde taxes te collecteren, en dat ik betaling voor Taxes ten mijnen kantore ontvangen zal, tot den laatsten Augustus eerstkomende, ingevolge de acte waarbij Sheboygan geincorporeerd is. KASPER GUCK.

Sheboygan, 15 April 1851. *Ontvanger.*

EEN VERHAAL.

Bewerkt voor den Sheboygan Nieuwsbode, door
N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG,
te Buffalo.

Broeder en Zuster Liefde.

(*Vervolg van No.* 88.)

En nu, zeide Olga, toen het eenvoudige maal gedaan en de tafel ledig gemaakt was; wat zal nu geschieden?

Ik heb geene rust voor dat alles gedaan is, wat tot de bevrijding mijns armen broeders bijdragen kan. Bedenk slechts, lieve vrienden, hoe trouw, hoe teederlijk, hoe opofferend hij mij bemind heeft; hoe hij bereid was voor mij in het ongeluk te gaan; bedenk dit alles en vraag dan u zelven af, of ik niet, zoo zwak als ik ben, het uiterste doen moet, om zijne trouwe broederliefde te vergelden.

Gewis, zeide Peter, gewis nemen wij dat u niet kwalijk, lief vorstenkind, en wij zelve zijn bereid en besloten, ons leven te wagen, om u en uwen broeder uit de banden te verlossen, die u den boozen wil uws naasten bloedverwants ten uwen verderve aangelegd had. Slechts mogen wij de voorzigtigheid niet vergeten, dewijl een eenige misstap ons allen in het verderf storten kan. Vergeet slechts niet Olga, hoe magtig vorst Iwanow is, en dat hij door den laatsten wil uws vaders magt over u heeft. Wanneer hij dit toevlugtsoord ontdekt, wanneer hij u weder bemagtigen kan, dan zijt gij, dan zijn wij allen verloren, en zelfs den ongelukkigen Fedor zal hij nog dieper in ellende storten. Daarom, al wat wij doen moet met voorzigtigheid geschieden.

Olga bragt nadenkend de hand onder het hoofd.

Doch dit ziet gij toch beiden in, dat ik met de Keizerin moet spreken; dat ik haar om genade en barmhartigheid bidden moet, zeide zij. Voorzeker zal ons niets anders overblijven, antwoordde Wafil. Maar Olga, wanneer gij in het keizerlijk paleis komt, en vorst Iwanow u ziet, wat dan? Zal hij niet uw voornemen verijdelen? Zal hij u niet aanklagen, dat gij getracht hebt, u zijn regtmatig gezag door de vlugt te onttrekken; hij zal u weder naar het paleis brengen, en u scherper bewaken als tot nu toe geschied is; zal de Keizerin hem geen geloof schenken, dewijl gij zijne leugens niet verijdelen en de waarheid aan den dag brengen kunt? Ach Olga! slechts met angst en zorg denk ik daaraan dat gij in het keizerlijk paleis gaan wilt. Ik weet wel een middel de ontdekking hoewel niet onmogelijk, toch moeijelijk te maken, zeide Peter, doch voorzeker, Olga zal mijnen voorslag niet aannemen. O, ik wil alles doen, wat mijne hoop op het gelukken van ons plan vermeerderen kan, zeide Olga ras. Spreek slechts, Iwailowitz, gij zult zien dat ik sterk en moedig ben. Welaan dan, mijne lieve Olga, gij zoudt moeten besluiten, jongens kleederen aan te trekken, zeide Peter. In zulk een gewaad u te erkennen, daartoe zoude een scherp oog noodig zijn, en dan— het is ook niet zeker dat vorst Iwanow zich in het paleis bevindt, wanneer gij er zijt!

En is dat alles, zeide Olga. O Wafil bezorg mij de kleederen, gij zult dan eens zien of ik ze aantrek of niet. Slechts spoedig, Wafil, spoedig, want ieder uur, iedere minuut, die wij wachten, verlengt de ellende mijns geliefden broeders.

De beide mannen verheugden zich over den moed en het rassche besluit van Olga, en Wafil zond dadelijk zijn neef, de bezitter der visschershut uit, om de noodige kleederen zonder verzuim te halen.

Een uur daarna kwam de visscher met al het noodige terug en Olga was in weinige minuten in een allerliefste jongen veranderd.

De verkleeding was zoo goed dat Peter Iwailowitz meende, dat vorst Iwanow zelve in den knaap de ontvlugte Olga niet zoude kunnen herkennen. En nu moedig voorwaarts zeide hij.

Gij Wafil blijft te huis, want gij zijt in Petersburg te goed bekend, om alle navorschingen te kunnen ontgaan, doch ik wil Olga op eenigen afstand volgen, en acht geven dat haar niets kwaads bejegent. Kom Olga, ga moedig vooruit, treed onbezorgd het paleis in, antwoordt wanneer men iets vraagt vrijmoedig, dat gij de Keizerin een *gewigtig* geheim te *ontdekken* hebt, dat niemand weten mag dan zij alleen. De bedienden zullen het alsdan niet wagen u af te wijzen en wanneer gij bij de Keizerin komt, dan lief vorstenkind, dan weet gij, wat gij te spreken hebt, en de lieve God zal u wel de regte woorden in den mond leggen, om het hart der magtige heerscherin te roeren. Zij is zacht en goedig en daarom hoop ik het beste.

Olga volgde de aanwijzing van Peter en nam van Wafil afscheid.

De Hemel zegene u, mijn lief kind en verleene u zijnen bijstand, zeide de waardige grijsaard, terwijl hij zijne hand op het hoofd des kinds legde. Terwijl gij den zwaren stap doet, wil ik voor uw welzijn bidden en God aanroepen u ten beschermer te zijn. Ga in vrede mijn kind! uw wil is goed en alles wat goed is vindt hulp en bescherming daar boven.

Olga verliet nu de visschershut en trad moedig voorwaarts. Peter Iwailowitz die niet bevreesd behoefde te zijn, dat men na twaalfjarige afwezigheid van Petersburg zijn verouderd gezigt zoude herkennen, volgde haar op eenigen afstand en liet zijne oogen heen en weder gaan om ieder dreigend gevaar van het hoofd des kinds af te wenden. Zijne voorzigtigheid was onnoodig, want zonder eenige hindernis bereikte Olga het keizerlijke paleis en trad vrijmoedig binnen, terwijl haar vriend, nadat hij haar nog eenen bemoedigenden blik toegeworpen had, langzaam voor het front van het groote prachtige gebouw op en neder wandelde.

Hoewel Olga besloten had, alles te doen wat tot redding haars broeders bijdragen konde, sidderde toch haar hart, toen zij de stoep van het paleis betrad en in de groote ruimte van hetzelve binnenging. De poortier liet haar door zonder iets te vragen.

Zoo bevond zij zich dan nu onder hetzelfde dak met de magtige vrouw van welker uitspraak meer dan haar leven, namelijk: het geluk van Fedor afhing. Voor zij de trappen betrad, die naar het bovenste deel des gebouws voerden, moest zij in een aanval van zwakte aan den muur leunen, om weder nieuwe kracht te verzamelen. Hare voeten wankelden, haar adem hield in, haar hart klopte zoo angstig, dat zij het konde hooren slaan. Nu toch kwam het oogenblik der ontdekking nader, waaraan zij niet dan met vrees denken konde.

Doch die moedeloosheid verdween spoedig. De gedachte aan Fedor gaf haar weder nieuwe kracht en terwijl zij de hand op haar hart legde, om het onrustig kloppen tegen te gaan, ging zij verder.

Prachtig gekleede heeren en dames ontmoetten haar oog, doch niemand scheen haar te bemerken. Allen gingen haar onverschillig voorbij en niemand hield haar tegen, tot dat zij bloode de deur der voorkamer opende, door welke alleen, men in de vertrekken der keizerin geraken konde. Hier werd zij het eerst tegen gehouden, terwijl een rijk gekleede dienaar haar toetrad en vraagde: Van waar en waarheen? Ik moet de keizerin spreken, zeide Olga met eene stem, welke van angst onderdrukt werd. Lieve Heer, ik bid u, meld mij aan!

Ei mijn lieve kleine! dat gaat niet zoo spoedig, antwoordde de man lagchende, die gelukkig een goed en medelijdend hart had.

Eerst moet gij mij zeggen wat gij bij de keizerin te doen hebt.

Ach! ik heb haar een gewigtig geheim mede te deelen, dat niemand weten mag, dan de keizerin alleen, dewijl het geluk of ongeluk van twee arme weezen daarvan afhangt, zeide Olga met bevende stem en vestigde eenen zoo vleijenden blik op den dienaar, dat deze meende onmogelijk den knaap te kunnen afwijzen. Het zal moeijelijk zijn uwen wensch te vervullen, zeide hij en haalde de schouders op; doch om het even, gij ziet er zoo eerlijk en onschuldig uit, dat ik het wagen zal u aan te melden. Hoe is uw naam kleine?

Olga stond onthutst. Dat men naar haren naam zoude vragen daaraan had zij niet gedacht. Bijna had zij Olga Tschernikow gezegd, toen haar nog te regter tijd hare verkleeding inviel. Daarop antwoordde zij, Fedor is mijn naam! En hoe meer mijn lieve kleine? De keizerin moet uwen ganschen naam weten. Ach! dat durf ik niet zeggen, dewijl dan alles verraden is, zeide Olga in doodsangst en een traan ontviel haar oog. Lieve heer! meldt mij als eenen armen knaap die Fedor heet en de genade der keizerin inroepen wil. De man schudde het hoofd. Welligt zijt gij wel zelve een der beide weezen, welker geluk van de uitspraak onzer genadigste gebiedster afhangt.

Nu het zij zoo het wil, iets kwaads zult gij wel niet in het schild voeren, en zoo wil ik het dan wagen u aan te dienen. Ik heb medelijden met u, arm kind! Wees gerust, wanneer uwe zaak goed is, zoo zult gij gewis geregtigheid vinden. Ga hier zitten en wacht. Op het oogenblik is de keizerin bezig, en vooraf komen de groote heeren hunne opwachting maken, en dan, wanneer alles voorbij is en de keizerin u spreken wil, dan zal ik u bij haar brengen.

Heb slechts geduld, want een uur of twee zult gij wel moeten wachten voor ik u inlaten kan. O, ik wil gaarne wachten, gansche dagen lang, lieve heer! en kuste dankbaar de hand des vriendelijken mans, terwijl haar hart van vreugde klopte. Niet van deze plaats wil ik gaan, voor gij mij zegt dat het tijd is. De bediende knikte haar vriendelijk toe, herhaalde zijn bevel, dat Olga zich niet van hare plaats verwijderen mogt en liet haar aan hare eigene gedachten over, die in langen tijd niet zoo gelukkig en vol hoop geweest waren, als op dezen oogenblik. Zij dacht reeds dat haar werk gelukt was, zag de keizerin getroffen, Fedor vrij in hare armen, hare vervolgers gestraft, en zij behoefde hare gansche zelfbeheersching om eenen uitroep der vreugde te onderdrukken, ordende in gedachten het verhaal, dat zij de keizerin voordragen wilde, en vergat daardoor alles wat rondom haar was, zelfs het gevaar van nog immer ontdekt te kunnen worden.

Een uur was op deze wijze voortgegaan. Heeren en dames, vorsten, ministers en graven gingen op en af door de voorkamer en niemand bekommerde zich om den knaap, die stil in eenen hoek zat, en op niets acht gaf, als op de vriendelijke hoop eener gelukkige toekomst die haar inbeelding hare voorspiegelde.

Daar opende zich weder eene deur, en een rijk gekleede man trad haastig binnen en naderde met snellen tred den dienaar, die voorheen zoo goedhartig met Olga gesproken had.

Meldt mij dadelijk bij de keizerin, Lanski, zeide hij, Ik heb haar eene gewigtige mededeeling te doen. Geduld een weinig, genadigste heer! antwoordde de dienaar. De keizerin is juist met hare ministers in gesprek en gij weet wel, dan mag men de magtige vrouw niet storen.

Ongeduldig stampte de vorst met den voet en fronste het voorhoofd. Vervloekt, mompelde hij, wanneer het maar niet te lang duurt; om zich den tijd te verdrijven wierp hij zijnen blik rond de kamer en zag den knaap, die gansch in zich zelven verdiept in eenen hoek zat, het hoofd in de hand houdende, zoo dat men het gezigt niet konde zien. Wat is dat voor een knaap, Lanski, vraagde hij. Eene arme wees, mijn vorst, zoo het schijnt wil hij ondersteuning bij de keizerin zoeken. Ten minste hij bad mij met tranen, hem bij de keizerin aan te melden. De vorst werd opmerkzaam, vestigde eenen scherpen blik op den knaap en naderde hem. Plotseling vertoonde een honend lachje zich op zijnen mond en zijne hand zwaar op den schouder van het kind leggende, zeide hij: Olga hoe komt gij hier? Olga zag verschrikt op, zag het gezigt van den vorst en riep verbaasd: Vorst Iwanow!

Ja, die ben ik mijn duifje, en ik verheug mij, dat ik de ontvlugte vogel zoo gelukkig weder gevangen heb, hoewel gij uwe vederen hebt veranderd. Lanski, de knaap is een ligtzinnig meisje, mijne nicht, die de tucht haars strengen ooms en voogds ontloopen wilde. Juist kwam ik om de keizerin van hare vlugt kennis te geven, en vind haar nu daar waar ik haar niet gewacht had. Geef u geene moeite meer, Lanski, noch voor mij, noch voor haar; ik neem het vogeltje weder mede, en behoef alzoo de keizerin, onze genadigste gebiedster niet meer lastig te vallen. Kom Olga!

Olga stond daar als versteend, want de plotselijke vernietiging van al hare vrolijke verwachtingen had haar geheel ter neder geslagen. Vorst Iwanow greep haar bij den arm en sleepte haar voort. Zoo onthutst was zij, dat het haar niet eens inviel, Lanski, die zoo vriendelijk en goedhartig geweest was, om hulp te smeeken en volgde wezenloos den vorst, die, nadat hij de voorkamer verlaten had, verder weinig complimenten met haar maakte.—

Wacht gij listige kleine slang! zeide hij met onderdrukte woede tegen het kind. Deze vlugt zult gij mij duur betalen en ik zal mij voor zulke voorvallen verzekeren.

Olga gaf geen antwoord. Bleek en koud als een doode, volgde zij haren oom, en haar oog vond geene tranen om haar ongeluk te beweenen, zoo half onmagtig trad zij uit het paleis, voor hetwelk vorst Iwanow's rijtuig stond. De vorst wilde haar daarin heffen. In dezen uitersten oogenblik des gevaars zag zij zich echter plotselings zijne armen ontrukt, en eene welbekende stem riep haar fluisterend toe, vlugt zoo snel gij kunt.

Peter Iwailowitz was het, die haar deze woorden toefluisterde. Hij had voor het paleis de terugkeer van Olga afgewacht, had den vorst daarin zien gaan, en daar hij hem maar te goed kende, tegelijk het uiterste gevreesd. Zijne gedachten vervuld ziende, toen de vorst met zijnen buit uit de deur trad, sprong hij op denzelven los, ontrukte hem het kind, om daardoor zoo mogelijk het dreigend gevaar te verhoeden. Olga erkende het edele voornemen haars vriends en nam zonder dralen de vlugt.

(*Wordt vervolgd.*)

MENGELWERK.

— Volgens de Landbouwk. Courant leest men in de *Western Times*, dat de heer *Tuckett* op zijne brouwerij Heavytree voornemens is, om op de wijze als het glazen paleis te Londen, eene korenschuur op te bouwen van 33 Ned. ellen lengte en 9,5 ellen breedte. Het glazen dak zou $\frac{2}{3}$ goedkooper zijn dan een met leijen gedekt dak. De heer *Tuckett* meent, dat hij zijn koren, bij regenachtig weder, daar zoude kunnen droogen. Het koren, dat onmiddellijk na het maaijen aldaar ter verdere drooging gezet zoude worden, kon dan later in dezelfde schuur opeengetast worden. Door deze wijze van handelen zoude het land dadelijk na het maaijen van het koren, weder bewerkt en op nieuw bezaaid kunnen worden. — Ziedaar dan weder een nieuw luchtkasteel voor den landbouw!

— In de straten van Havre zag men dezer dagen een rijtuig van zes voet lengte en drie voet breedte, in beweging gebragt door eene inwendige voor 't oog verborgene kracht. De uitvinder legt daarmede af 25 a 30 mijlen daags, en brengt het in beweging, niet door de kracht van armen of beenen, maar enkel door het gewigt van zijn ligchaam.

— Een kruidenier te Nottingham heeft het laconismus tot de uiterste grenzen gedreven. Hij heeft namelijk op het glas van zijnen winkel twee T's laten schilderen, de eene groen de andere zwart, om te kennen te geven, dat hij groene en zwarte thee verkoopt.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer I. R. Muller, town Lima.
„ P. Souffrouw, town Holland.
„ A. Stokdijk, dito.
„ A. van Ingen, Sheboygan Falls.
„ W. Plocker, Fairwater.
„ J. Q. C. van den Bosch, Green Bay.
„ J. J. van de Plassche, *Milwaukie.*
„ H. van der Kolk, Chicago.
„ G. J. Beckers, Albany.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ I. C. Brinkman, Cincinnati.
„ J. van den Hoek, Zeeland, *Mich.*
„ L. Dooge, Ravenna, dito.
„ H. J. Hasebroek, Pella, Iowa.
„ J. den Hartog, St. Louis.
„ V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben slechts het geld in een brief te sluiten [franco] aan J. QUINTUS.
Sheboygan, Wis.